

de les Matemàtiques. Esperem, doncs, que surtin els números: la primera fase del projecte té un cost de gairebé un milió i mig d'euros.

Viure bé a Girona | A Girona ciutat, continuen els problemes entorn de la gent sense sostre, per bé que s'ha tornat a engegar, aquest hivern, el Pla de Fred. Consisteix a habilitar l'espai de l'antiga UNED per acollir-hi un màxim de quaranta-cinc persones, fins que torni el bon temps. Una expressió, aquesta del «bon temps», que perd ràpidament el significat original, i que ara més aviat es podria aplicar a una desitjada tongada de llevatades que s'endugessin la sequera que patim.

Això sí, sempre ens quedarà l'optimisme de ser, entre vint-i-cinc, la catòrica ciutat petita on es viu millor del món, segons la revista anglesa *Monocle*. Els seus responsables addueixen que Girona és un bon lloc per obrir negocis, que té bona gastronomia i bones connexions, i que és a un pas de la Costa Brava. Sí. Què han de dir els britànics, que tenen la pluja i l'aigua que volen?

EL PLA DE L'ESTANY

Text i foto > XAVI XARGAY I OLIVA

L'Altell | Si L'Altell, la llibreria de Banyoles, fa cinquanta anys, vol dir que ens hem fet grans; però si L'Altell fa set anys que va celebrar els vint-i-cinc anys i ara en fa cinquanta, no només vol dir que ens fem grans, sinó que ens hi fem d'una manera estratosfèricament ràpida. Sí, ja ho sé: primer van celebrar que la llibreria exercia sobretot de llibreria i ara celebren que van començar el projecte de la Llibreria Escolar al carrer de la Canal, al costat de l'escola de la Vila, que es va acabar convertint en L'Altell. De fet, permeteu-me que ho confessi: acabo de saber que es deia Llibreria Escolar; per a mi sempre havia estat a Can Tortós. Ho van celebrar amb Miquel Aguirre i Josep Maria Fonalleras exercint de padrins; hi va haver pica-pica i un fragment teatral i una cançó. Ens hi vàrem aplegar un bon grapat d'amics, lectors. Miquel Aguirre ens va fer adonar d'aquest de-

>> Un moment de la celebració dels cinquanta anys de la llibreria L'Altell.

calatge temporal de què parlava, però ho va fer amb tanta gràcia que no ens hi vàrem capficar. Ha estat després, en pensar-hi tranquil·lament, quan m'he començat a posar nerviós: amb set anys n'he envellit vint-i-cinc! Però m'he calmat amb rapidesa, perquè, més enllà de canvis de lloc i de nom, la velocitat de la llum amb què passen els anys a L'Altell es deu a un fet molt simple: llegint ens passa el temps volant. Si L'Altell fa cinquanta anys vol dir que ens hem fet vells, i si no ens hem fet més savis no deu ser perquè L'Altell no ens ho hagi fet fàcil. Per molts anys.

L'Arriarem | La solidaritat arriba quan menys t'ho penses. Fa poc més d'un any, un jove de Fontcoberta, Marc Riera Castellà, va morir a causa d'un sarcoma d'Erwing, una mena de càncer molt agressiu. La família va decidir recordar-lo tot organitzant una marxa-cursa solidària pel pla de Martís: L'Arriarem. Hi havia l'opció de fer dos recorreguts, un de cinc quilòmetres i l'altre de deu. La participació gairebé va doblar el nombre d'habitants del municipi. I els diners recaptats (uns vuitanta mil euros) s'han destinat íntegrament a l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, centre referent en l'estudi de la malaltia i on va ser tractat en Marc.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT I PUIG

Aquesta crònica comença amb tres primeres nòtules de caràcter socioeconòmic. La primera fa referència al pressupost del Consell Comarcal per a l'exercici del 2024, que arriba als tretze

milions d'euros, i que vol prestar una atenció especial a les àrees de Joventut i Cultura i al tractament d'aigües residuals. La segona, a la situació de l'atur a la comarca que, en conjunt, presenta un repunt del 3,04 % respecte als registres de l'any 2022; segons dades del mes de novembre passat, al Ripollès hi havia registrades 846 persones aturades, que suposen una taxa comarcal del 6,97 %. I la darrera té el sector terciari com a protagonista, perquè han estat els serveis els encarregats d'impulsar el creixement econòmic ripollès, amb un increment que frega el 12%; malauradament, l'avenç en aquest sector s'ha enfosquit per les dades dels sectors primari i secundari, que constaten un lleu retrocés.

25N | A les poblacions de Campdevàrol, Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Ribes de Freser, Camprodon i Planoles, el 25 de novembre passat s'hi van organitzar diferents actes per commemorar el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència vers les Dones; val a dir que segons dades del SIAD del Consorci de Benestar Social del Ripollès, el novembre del 2023 ja s'havien atès més dones que no pas en tot el 2022.

Sequera | És un altre problema que afecta, sense excepcions, tota la comarca. En aquest sentit, les dades meteorològiques de precipitacions del mes de novembre passat confirmen la calor anormal per a l'època, així com la minva de pluges importants, amb uns registres que se situen a la meitat dels habituals. Pel que fa a la innivació, l'estació d'Ulldeter, a 2.410 m d'altura, ha constatat la tardor amb menys neu des que hi ha la sèrie històrica. Seguint en aquesta tònica d'eixutesa, la comarca va entrar, a finals de novembre, en la fase de preemergència per la sequera, amb tot el que això comporta.

Mercats i fires de Nadal | A una bona part dels pobles ripollesos s'aprofità el llarg aqueducte de la Puríssima per organitzar els ja tradicionals mercats de Nadal i altres activitats associades, com és el cas de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Ribes de Freser, Planoles, Campelles, Camprodon i la seva vall.

Pessebres als cims | Al Ripollès hi ha el costum, certament molt arrelat, que les associacions excursionistes de la comarca organitzin sortides per tal d'anar

cròniques

a dur el pessebre als diferents cims de la geografia ripollesa; les viles i els pobles ripollesos que ben puntualment van portar el naixement a les seves muntanyes més icòniques tot just encetat el desembre van ser Ripoll (Sant Amand i el Puigmal), Sant Joan de les Abadesses (Taga), Campdevàrol (Costa Pubilla), Vallfogona de Ripollès (Plafalgars), Pardines-Vall de Ribes (senyera del Tos) i Queralbs (oratori del Corbell).

>> Cartell de la Fira de Nadal de Ripoll.
(Foto: AJUNTAMENT DE RIPOLL)

Infraestructures | Tenim dues nòtules per a aquesta secció: la primera és la referent que el Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya ha licitat, a la fi, les obres de reforma i millora del pont del Carbur de Sant Pau de Segúries per un valor de 6,4 milions d'euros; està previst que les obres s'allarguin uns dotze mesos. I la segona és que rodalies de Renfe-Adif ha previst una inversió de quaranta milions d'euros per al manteniment i la millora del traçat ferroviari entre Ripoll i Puigcerdà. S'hi han de sumar quinze milions més per a la construcció del taller de reparació i manteniment de trens a Ripoll.

Per acabar la crònica, informem el darrer cap de setmana de novembre, Planoles es va erigir en la capital dels micropobles de Catalunya, ja que s'hi celebrà la segona edició de la Fira de Micropobles, un veritable aparador d'aquests petits nuclis de població que apleguen el 51 % del territori català. En aquest sentit, també cal dir que la Generalitat de Catalunya té prevista una inversió de 62.328 euros a la comarca, vinculada al Departament de Cultura i destinada a ajudar els micropobles per facilitar-los l'organització d'actes culturals de proximitat i de qualitat ensem.

LA SELVA

Text i foto > **SEBASTIÀ GODAY**

Joan Domènech i Moner | Sé que escric, i possiblement escriuré aquestes cròniques selvatanes, perquè Joan Domènech i Moner ens ha deixat (9 de novembre de 2023). En anar a presentar els meus respectes al seu cos mortal, a casa seva, al bell mig del Lloret de Mar menys turístic i més ancestral; en anar a donar el meu condol a la seva família, em tornaren a la memòria algunes imatges inoblidables d'ell i de la seva bonhomia «cultural», com són els dies que, en demanar-li informació sobre les pintures i geografies lloretenques (per a l'*Atlas paisatgístic de les terres de Girona* editat per la Diputació de Girona), es va desviure per obrir-me totes les portes, col·leccions i coneixences indispensables, sempre acompanyat de bon humor, llibres i experimentada saviesa. Igualment se m'apropen les múltiples reunions i inauguracions en què vàrem coincidir a Girona, a Santa Coloma de Farners. O el dia que ens explicava la seva travessa, la seva aventura, per la Mediterrània, a l'estil d'Ulisses. O la seva tornada a l'ensenyament després d'anys dedicats a la

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **LAURA MORENO BERNAL**,
resident als Països Baixos

Curiosament, la meua història a l'exterior comença lluny de Girona: travesant l'Atlàntic, a la terra del cafè i de *Cien años de soledad*. Ara, però, la meua aventura prossegueix als Països Baixos.

Cap al 2017, durant el meu segon any de carrera, amb una estimada amiga de grau vam decidir que marxariem juntes d'Erasmus. L'oferta era escassa, i dels pocs llocs que oferien dues places eren Nimega i Trondheim, per la qual cosa vam decidir sol·licitar plaça a ambdós llocs, amb la mala o bona sort que ens tocà a cadascuna una ciutat diferent. L'any 2018 em vaig mudar a Nimega per passar-hi, en principi, sis mesos d'intercanvi. Inicialment,

aquest episodi als Països Baixos començà com molts altres a la meua vida, amb un objectiu, que un cop assolit, em tornaria a portar allà on sempre deixo part del meu cor, a Banyoles. En un començament fou així, ja que vaig haver de tornar a Barcelona a acabar l'últim any de carrera, i a l'estiu del 2020, enmig de la incertesa de la pandèmia, em vaig graduar. Continuar el màster a distància no era una opció, i després d'un altre any sabàtic, vaig començar els meus estudis de màster també als Països Baixos, però aquest cop a Maastricht.

Així doncs, des del 2021 visc al país de les bicicletes, els molins i el format-